

РЕШЕНИЕ

№ 6894

гр. София, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7183** по описа за **2023** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба, подадена от адв. Л.П. в качеството му на упълномощен представител на С. И. Г. срещу Решение № 20090158/09.05.2023г., постановено по адм.д. № 45948/2012г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, I-во ГО, 50 с-в, с което е отхвърлена жалбата на С.Г. срещу мълчалив отказ на Общинска служба по земеделие /ОСЗ/ „П.“ и на директора на Областна дирекция „Земеделие“ – С. град да се произнесат по молба вх. № ПО-09-1178/18.07.2012г. по описа на ОСЗ-Източна [населено място].

С жалбата се твърди, че СРС е постановил решението си след повече от 10 години след последното съдебно заседание, в което делото е обявено за решаване. Сочи се, че решението е неправилно и необосновано, защото първоинстанционният съд не се е произнесъл по отношение на основното обстоятелство по делото дали касаторът следва да получи отговор от ОСЗ „П. в срока по АПК. Иска се оспореното решение да бъде отменено на основанията по чл.146, т.3, т.4 и т.5 във вр. с чл.209, т.3 от АПК. Претендира се присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез процесуален представител, който представя и писмени бележки.

Ответникът ОСЗ Източна в съдебно заседание и с писмен отговор чрез процесуален представител оспорва касационната жалба като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар от касатора.

Ответникът Областна дирекция „Земеделие“ – С. град не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура пледира за потвърждаване на решението на СРС.

Касационната жалба е допустима – подадена е в срок и от лице с правен интерес.

С оспорения съдебен акт съдът се е произнесъл по жалба от 15.08.2012г., подадена в АССГ от С. И. Г., изпратена по подсъдност в СРС, срещу мълчалив отказ на ОСЗ „П.“ и директора на Областна дирекция „Земеделие“ – С. град да се произнесат по молба вх. № ПО-09-1178/18.07.2012г. по описа на Областна дирекция „Земеделие“ – С. град и по молба вх. № ВС-01-832/18.07.2012г. по описа на ОСЗ „П.“ [населено място].

С молба вх. № ПО-09-1178/18.07.2012г. по описа на Областна дирекция „Земеделие“ – С. град С. Г. е поискал да му се определи обезщетение за невъзстановени земи. По искането не е постановено решение от адресатите на молбата и касаторът е приел, че е формиран мълчалив отказ.

За да отхвърли жалбата на С.Г. срещу мълчаливите откази СРС е приел следното: директорът на Областна дирекция „Земеделие“ – С. град не е компетентен да се произнася и да определя обезщетения по реда на ЗСПЗЗ; в преписката не се съдържа решение, с което да е отказано от ОСЗ „П.“, сега ОСЗ „Източна“ възстановяване на собствеността върху заявена земеделска земя.

В пределите на касационната проверка по чл.218, ал.2 от АПК и във връзка с наведените в жалбата касационни основания съдът намира, че решението на районния съд е валидно и допустимо. Същото следва да бъде потвърдено по следните съображения:

Съгласно чл.36, ал.1 от ЗСПЗЗ общинските служби по земеделие определят паричния размер на дължимите обезщетения и броя поименни компенсационни бонове, които се полагат на правоимащите лица по чл.35, ал.1. В този смисъл е и разпоредбата на чл.19, ал.8 от ППЗСПЗЗ, според която общинската служба по земеделие постановява решение за определяне правото на обезщетение на собствениците по реда на чл.10б, 10в и 35 от ЗСПЗЗ, в което се посочва стойността на обезщетението. Изложеното сочи, че директорът на Областна дирекция „Земеделие“ – С. град не е компетентният орган, който следва да се произнесе по молба вх. № ПО-09-1178/18.07.2012г. по описа на Областна дирекция „Земеделие“ – С. град. След като молбата е адресирана до некомпетентен орган не е формиран мълчалив отказ.

С решение № 419/01.02.1993г. и решение № 419/19.07.2011г. /отменено с решение №419/12.07.2012г. на ОСЗ „П.“/ ОСЗ „П.“, сега ОСЗ Източна е постановила възстановяване на собствеността върху описаните в тях имоти. Обезщетяването на собствениците на земеделски земи, които подлежат на възстановяване по този закон, когато собствеността не може да се възстанови по другите начини, определени със закон, се извършва с поименни компенсационни бонове /чл.35, ал.1 от ЗСПЗЗ/. В конкретния случай не е постановено решение с отказ да бъде възстановена собствеността върху земеделската земя, поради което не е била налице хипотезата на чл.35, ал.1 от ЗСПЗЗ. За да се поиска обезщетяване на собственик на земеделски имот, който подлежи на възстановяване е необходимо ОСЗ да се произнесла, че собствеността не може да се възстанови по другите начини, определени със закон /арг. чл.35, ал.1 от ЗСПЗЗ/.

Предвид изложеното правилен е изводът на СРС за неоснователност на жалбата на С.Г. срещу мълчаливите откази.

Действително е изтекъл продължителен период от време след обявяване на делото за решаване до постановяване на оспореното решение, но това закъснение не е основание за отмяна на съдебния акт. Неоснователно е и възражението, че СРС не се е произнесъл по основното обстоятелство по делото – следвало ли е касаторът да получи отговор от ОСЗ „П.“ в срока по АПК. Районният съд е изложил мотиви според които ОСЗ „П.“ не е дължало произнасяне поради това, че не са били налице предпоставките на чл.35, ал.1 от ЗСПЗЗ. Освен това пред СРС е представено писмо до касатора от директора на Областна дирекция „Земеделие“ С. град във връзка с молба вх. № ПО-09-1178/18.07.2012г., с което е отговорено на молбата.

Изложеното сочи, че касационната жалба е неоснователна.

При този изход на спора неоснователна е претенцията за присъждане на разноски в полза на касатора, а ответникът не претендира такива.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20090158/09.05.2023г., постановено по административно дело № 45948/2012г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.